

جووتیک ماسی!

ئىبراهيم گولستان
له فارسييه وه: سه لاح نيسارى
(بۆكان)

مامۆ له جووتیک ماسی پامابوو، ماسییه كان له ویدیوی شووشه كه وه له سهر بهرۆكى ئاوه كه بوون. له ویدیوی شووشه كه وه به تاشه بهرد ئاوبه ندیکیان دروست کردبوو، ئاوبه ندیکى گه وه و لاکیشى، نه وسهری دیواره كه له مۆیکى سپیدا بزر بوو، دیواریک له شووشه و جامخانه كه وتبووه نیوان مامۆ و ماسییه كان. له و تاریک و پوونی دالانه دا كه نه وانیش ئاوبه ندیان هه بوو، سه ما و خۆ هه لڤستنه وهی ماسییه كان رهنگین و جیی سه رنج بوون.

ئاوبه نده كان تیشکیک له سه ره وه پووناکی ده کردنه وه. تیریزه كه دیار نه بوو، به لام شۆقی خستبووه سه ر ئاوبه نده كه. ئیستا مامۆش لیى دانیشتبوو له و پووناکییه بوولێله سارده دا ته ماشای ماسییه كانی ده کرد. ماسییه كان له ویدیوی شووشه كه وه له سهر ئاوه كه ئارام بوون، وهك بلیی بالنده ن و بئ جوولنه، ده تگوت كۆلاره ن به هه واوه ن، خۆ هه رچه ند جاریک ئاوه كه بلیکی نه دابا، باوه رت نه ده کرد له ویدیوړا ئاویك هه یه. تۆقله ی ئاو، جوولله ی به ئاسته می باله كانیان. مامۆ له بنه وه را به ره وپووی خۆی چاوی به دوو ماسی كه وت شان به شانی یه كدین.

دوو ماسییه كه زۆر گه وه نه بوون، پیکه وه بوون. ئیستا سه ریان له لای یه كتره و كلکیان لیك دووره. دوور بوون، له پپ وه جوولله كه وتن و هاتنه سه رئاوه كه، نه ختئ سوورپانه وه و دیسان بۆ بن ئاوه كه لوول بوونه وه، جاریکى دیکه ش چوونه وه پال یه كتر. وهك نه وهی هه زیان له پامووسانیك بیئت، كه چی سه رله نوئ له یه كتر هه لبرپان و چه رخ و خولیکیان لی دا، پۆیشن و گه پانه وه.

مامۆ دانیشت. بییری کرده وه، به ته مه نی ئه وه نده ی هاوده می له كه س نه دیوو. ماسییه كان هه ركام بۆخۆی مه له ی ده کرد و ده هات و ده چوو. له ئاوبه نده كانی دیکه دا، له ده ره وهی ئاوبه نده كانیش له دنیا دا

له میشلانه کان، له کولان، ماسی و مامرو به شیری چاوپیکه وتبوو، ده هاتن و ده چوون، به لام نهک به م شیوه په پیکوپیک، له پاییزیدا گه لاکان ویکرا ناوهرین. ده ست چینی سهر شان و ملی گوزله له کان بڼو نه ورؤڅی، پیکه وه سهوزنابن و نه ستیره کانیش پیکه وه ناکه ونه ترووسکه ترووسک، به لام باران، په ننگه باران، به نهرمی یهک ده ست داباریت و له وانه شه هلمی سهر ده ریاکان پیکه وه به رز بینه وه، به لام نه و نهیدیوو نا، شتی وای نه دیوو. نه و دوو ماسییه نه و نه ده پیکه وه بوون بوو بوونه لفه و دووانه، یان نه وای لفه و دووانه بوون، بویه وهک یهک بوون. سووړانی پیکه وه یان به یهک شیوه بوو، یان نه و پیکه وه بوونه له زاتی هردو وکیاندا بوو، ناخو ماسی لفه و دووانه ی هیه؟ مامو ناوازیکی نه ده بیست، به لام پی پی باش بوو بیریکاته وه ماسی گورانی ده لئ، یان گوئییک که ده نگی پیکه وه بوونی پی بیست، به لام نه ی ماسی دیکه؟

دو ماسی ناشنا بوون، دوو ماسی پیکه وه ده ژین و سه ماده که ن و به نداوه که یان پازاند بووه وه، به لام نه ی چونه ناوا سه ما ده که ن؟ پیریزنیک ده ستی مندالیکی به ده ست وه بوو، هاته نزیک ناو په نده که و ملی نا له سهیر کردن و بهر چاوی مامو گرت.

پیریزن به ناماژه ی قامکی ماسییه کانی نیشانی منداله که دا، مامو هه ستا سه ریپی به ره و به نداوه که هه ناو ی نا، ماسییه کان جوان بوون و جووله یان هیدی و نازاد بوو. به نداوه که که شیکی خو ش و پووناکی هه بوو، وزه ی بالی می ش نه ده هات. پیریزن قامکی دریز ده کرد و ماسییه کانی نیشانی منداله که ده دا. هات منداله که به رز بکاته وه بڼو نه وای باشتو بیبینی، قه وه ی پی نه شکا. مامو بن پیلی منداله ی گرت و به رزی کرده وه. پیریزن گوتی: سپاس کاکه گیان. دوی نه ختیک، مامو به منداله که ی گوت: سهیرکه، نه و جووته، چنده جوانن پیکه وه ن.

نیستا دوو ماسی به سه ر سنجی یه کدیدا ده خرین و باله کانیان له گه ل ورده شه پؤل ده جوولاند. پووناکی نه و سه ر ی ناو په نده که له چه شنی خه وی به ره به یان

ده چوو، هه ردوو تاته به رده که له شیوه ی تو قله ی سه رئاو و ابوون. لووس و پووناک. هه ردوو ماسییه که پیکه وه له یه کتر دور که وتنه وه. تاکوو پیکه وه له یه کتر نزیک بینه وه، نه م جار به یه که وه بسووپنه وه. مامو به منداله که ی گوت: چاوت لپیه نه و دووانه چنده پیکه وه جوانن.

منداله که دوی تو زیک ماتل بوون، لیی پرسى: کامه دووان؟

مامو گوتی: نه و دووانه، نه و دووانه ده لیم. سهیری نه و دووانه ت کردووه؟ به سه ره نه جی له دیواره شوو شه که ی سه ره واند. له سه ر شوو شه که، که سیک به ده رزی، یان بزمار یادگاری نوو سیوو. نه ختیک دواتر منداله که گوتی: دووان نین. مامو گوتی: نه و، نه نه، نه و، نه و جووته.

منداله که گوتی: نه ری، دووان نین، نه وه وینه ی نه وای دیکه یانه که وتووه ته نه ویدیوی شوو شه که وه. مامو دواتر منداله که ی له هه ردی دانا، خاویر خاویر چوه سهیری ناو په نده کانی دیکه.

سهید نیراهیم ته قه وی شیرازی، ناسراو به نیراهیم گولستان، نوو سه ر، پوژنامه وان، سینه ماکار و پووناکیر. سالی ۱۹۲۳ له شیراز له دایک بووه، سالی ۲۰۲۳ له ساسکس بریتانیا کچی دوی کردووه. نیراهیم گولستان له ماوه ی ژانیدا، هه ر به هونه ریک نه وه ستاوه و په لی بڼو چنده باب تیک هاویش تووه. دوی نه وای خویندنن سه ره تایی و ناو هندی له زیدی خو ی ته واو ده کات، بڼو دریزه دان به خویندنن ده چپته تارانی پایته خت، له سه ره تاوه هوگری زوری به سینه ما و ده ره پنه ری په یاد کردووه و له و باره دا جی په نه جی دیاره. (یک آتش، موج و مرجان و خارا) چنده فیلمی دیکه ش به ره م ده هیئت.

نووسینه کانی (نازه ر دویین مانگی پاییز، پازی خه زینه ی گه لی نه جنده، که له باب، مه دمه، سه فه ری عیسمه ت، جووتیک ماسی، هاگلبریفن، دوون ژوان له دوزه خدا...)

سه رچاوه:

ماهی و جفتش، نویسنده: ابراهیم گلستان، سال چاپ: ۱۹۹۴ چاپ پنجم، نشر مرکز تهران.